

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Hanstholm havns yder- og tværmoler i overensstemmelse med vandbygningsvæsenets forslag skulle gennemføres som massive betonkonstruktioner opbygget af skråstillede blokke, og man godkendte endvidere en noget ændret grundplan for havnen.

Imidlertid skete der det ulykkelige, at den tyske besættelsesmagt i 1942 satte sig i besiddelse af Hanstved by og foranledigede arbejdet på Hanstholm havns vestmole standset og hele området evakueret. På dette tidspunkt var vestmolen praktisk taget færdigbygget, idet der kun manglede en mindre del af molens overbygning. Efter krigens afslutning, da man igen kunne tage arbejdspladsen i Hanstholm i besiddelse, gik man i gang med at undersøge, hvorledes molekonstruktionen havde klaret sig uden vedligeholdelse og sikring i de forløbne 3 år, og det konstateredes straks, at konstruktionerne på grund af de svagheder, som man tidligere havde været opmærksom på, ikke havde kunnet modstå pæleormenes angreb, idet træet i tømmerkisterne var fortæret og molefylden skredet ud, således at der på mange steder kun fandtes fra hinanden adskilte betonsøjler tilbage af den 1 000 m lange mole, og af disse søjler var endda flere væltet, således at molen måtte karakteriseres som en ruin.

I 1948 traf man i ministeriet for offentlige arbejder beslutning om at søge vestmolen retableret ved anvendelse af moderne molekonstruktioner, og der blev af bevillingsmyndighederne stillet et beløb af 5,15 mill. kr. til rådighed til arbejdet med nedramning af en spunsvæg, der indkapslede den gamle molekonstruktion, til udstøbning af moleindfatningen med beton og forsyning af molekronen med et betondæk samt med en bølgeskærm ud imod havsiden. Samtidig blev der af ministeriet nedsat et sagkyndigt udvalg, som fik til opgave at undersøge, hvorvidt det var muligt på teknisk forsvarlig måde at bygge en havn ved Hanstholm, derunder hvorledes havnen i givet fald burde udformes. Herudover fik udvalget til opgave at foretage en nærmere undersøgelse af, om det under hensyntagen til de meget betydelige beløb, der ville medgå til et sådant havneanlæg, måtte anses for ønskeligt ud fra et sam-

fundsmæssigt synspunkt, at havneanlægget bragtes til udførelse.

Baggrunden for nedsættelsen af dette Hanstholmhavnudvalg af 1948 var, at man i tiden siden 1917-lovens vedtagelse fra flere sider havde ytret stærk tvivl både om hensigtsmæssigheden af ingeniør Fibigers molekonstruktioner og om, hvorvidt det overhovedet var rimeligt at ofre så store beløb, som der nu ville blive tale om, på færdigbygning af en fiskerihavn på dette udsatte sted af Jyllands vestkyst. Hertil kom, at de erfaringer, man havde indvundet i Hirtshals havn med hensyn til tilsanding af indsejling og havnebassiner, gjorde det tvivlsomt, om man i Hanstholm, hvor sandvandringsforholdene skønnes at være af samme karakter som i Hirtshals, kunne holde indsejling og havnebassiner fri for sand uden urimelige oprensningsudgifter. I Hirtshals havde det i det mindste vist sig, at den omstændighed, at havnen var anlagt på en pynt, ikke som forudsat i Vestkysthavnekommissionens betænkning af 1916 bevirkede, at sandet gik uden om havnen. Formodningen om, at Hanstholm på samme måde, som det var sket i Hirtshals, ville sande til, hvis der ikke ofredes store årlige beløb på oprensningsarbejde, bestyrkedes endvidere af, at der efter anlægget af Hanstholm havns vestmole var fremkommet omfattende tilsandinger i læ af molen. Hele tilsandingsproblemet ved Hanstholm tegnede sig derfor som et stort problem, og en af forudsætningerne for havneanlægget, nemlig at Hanstholm havn ville være sandfri, syntes derfor at være bortfaldet.

Hanstholmhavnudvalget af 1948 afgav betænkning i 1951, og udvalget kom her til det resultat, at en færdigbygning af havnen efter projektet af 1916, som det var revideret af vandbygningsvæsenet i 1941, måtte antages at ville koste godt 100 mill. kr. beregnet efter 1951-priser, og dette beløb var flere gange større, end hvad det ville koste at skaffe en tilsvarende havnekapacitet som Hanstholm havns ved udførelse af de eksisterende nord- og vestjyske fiskerihavne. Hertil kom, at udvalget mente at kunne bekræfte de tidligere fremsatte formodninger om, at der ville blive alvorlige tilsandingsproblemer ved